

træffes i at betle eller tidligere har været straffet for dette Slags Forseelser eller beslige, skulde kunne anholdes paa denne Maade, men at give en Politikonstabel uden videre Ret til at kunne anholde enhver Mand og fordrø, at han skal kunne gjøre Rede for, at han har lovligt Erhverv, er at gaae meget for vidt. Med Hensyn til § 13 skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at den indeholder, hvad den bør, og idet jeg ikke kan finde, at den giver Anledning til at befrygte, hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) syntes at mene, kan jeg heller ikke ønske, at den bliver udvidet i den Retning, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) vilde have. Som Bestemmelsen staaer, kan den være paa sin Plads, og jeg kan godt tænke mig, at en Privatmand, naar en Betjent ved at være opmærksom har forhindret Indgrib i hans Eiendom, har taget en Tyv i det Dieblit, han var ved at bestjæle ham, eller har forebygget Noget, hvorved han vilde have faaet sin Eiendom molesteret, kan finde, at der er Anledning for ham til at gaae til Politidirektøren og spørge, om han maa give den vedkommende Politikonstabel en Erkjendelse for hans ubviste Forhold og Konduite; jeg finder, at en saadan Afgang bør være tilstede for den private Mand til frivillig at kunne give Politiets Betjente en Doucør; men en videre Tager imod Gaver eller Belønninger ønsker jeg ikke skal kunne finde Sted. I § 14 er der en Bestemmelse, der vil være overmaade vanskelig for vedkommende Politikonstabler at efterkomme. Idet man nemlig skal stræbe at hævde Borgernes Rettigheder imod uberettiget Indskriden fra Politiets Side, maa man dog ikke indskrænke den saaledes, at man gjør det vanskeligere end nødvendigt for Politiet at udføre det Hverv, der paaligger det, men naar Paragraphen siger, at Enhver, der er ansat ved Politiet, skal stedse i sin Færd mod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Berøring, vise „Høflighed“, opstiller man en meget vanskelig Betingelse. Det maa være meget vanskeligt for en saadan Mand, naar han kommer i Berøring med Folk, hvor det gjælder om at forsvare sig, eller hvor det kommer an paa at sætte Befalinger igennem, især

overfor en stor Mængde, at vise Høflighed og kun bukke. Jeg troer, at man maa fritage Konstablerne for i den Almindelighed, hvori det her staaer, at have den Forpligtelse altid, i hvilken „Berøring“ de end komme med Publikum, at skulle vise Høflighed — thi det er en umulig Ting. At de derimod skulle vise „Besindighed“ og „Maadehold“, er fuldkommen i sin Orden; der maa ikke komme noget Tilfælde, hvor vedkommende Politikonstabel maa glemme at vise Besindighed og Maadehold; men at paalægge dem under alle Omstændigheder at skulle vise Høflighed, er at paalægge dem for meget. Der staaer, at Politidirektøren, naar denne Høflighed i et vist givet Tilfælde ikke er udvist, kan straffe den Paagjældende med Lønningssaffortning, Bøder o. s. v.; jeg antager nu, at man kan være vis paa, at Politidirektøren ikke vil straffe en af sine Underordnede, forbi det ikke har været ham muligt at vise Høflighed, men jeg troer, at man ved denne Bestemmelse vil udsætte sig for, at der vil komme mangfoldige Klager ind, og selv om de ikke tages tilfølg, vil det dog være ubehageligt baade for Politidirektøren og Politiebedsmændene, at der indgaaer saadanne Klager; naar der saaledes skeer Sammenstød mellem Politiet og Befolkningen, hvor det ikke er muligt for Politiet at udføre, hvad det skal, naar der skal vises Høflighed, vil det ikke mangle paa Klager over Uhøflighed fra Politiets Side, om det ogsaa nok saa klart kan oplyses, at de Paagjældende have vist alt Andet end Høflighed imod Politiet. Det er som sagt efter min Formening en Uting saaledes i Almindelighed at paalægge, at Politiet altid skal vise Høflighed. — Med Hensyn til det Tilfælde, der i § 16 er omtalt, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke er de 38,000 Rd. alene, men ogsaa Politidirektørens og Vicepolitidirektørens Gage, foruden andre Udgifter til Retsvæsenet, hvorom der her er Tale. Jeg er ganske enig med dem, der have udtalt, at det her er paa sit Sted, at Monarkiet hder et Tilfælde; den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) finder, at et saadant Tilfælde skulde hdes til Kommunen, men man kan ogsaa tænke sig, at Monarkiet kunde hde en Deel af disse 38,000 Rd., saaledes at Kongeriget's Tilfælde blev formindstet med den